

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 370/2025
12.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужене „Raiffeisen bank“ АД Београд, чији је пуномоћник Коста Даниловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2758/24 од 17.07.2024. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2758/24 од 17.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 396/20 од 25.04.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да плати тужиоцу на име накнаде штете због разлике изгубљене зараде за период од фебруара 2017. године до 15.04.2022. године појединачне месечне износе са законском затезном каматом као у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на досуђене износе разлике из става првог изреке уплати доприносе за тужиоца и то за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и доприносе за случај незапослености Заводу за запошљавање за период од 01.02.2017. до 15.04.2022. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да плати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 210.350,00 динара у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2758/24 од 17.07.2024. године потврђена је пресуда Трећег основног суда у Београду П1 396/20 од 25.04.2024. године и жалба тужене одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а нису учињене ни неке друге битне повреде одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене на месту вишег сарадника за Решењем тужене број .. од 17.01.2011. године тужиоцу је отказан уговор о раду због престанка потребе за његовим радом и укидања послова тог радног места. Међутим, наведено решење је поништено правноснажном пресудом Трећег основног суда у Београду П1 387/2015 од 25.05.2016. године и тужена је обавезана да тужиоца врати на рад. Након тога тужилац и тужена су закључили анекс уговора о раду број .. од 01.02.2017. године којим је тужилац распоређен на послове радног места сарадника продаје почев од 01.02.2017. године. Међутим, назначени анекс уговора је пресудом Трећег основног суда у Београду П1 222/17 од 03.05.2018. године поништен као незаконит. У поступку спровођења извршења правноснажне пресуде Трећег основног суда у Београду П1 387/15 од 25.05.2016. године, решењем Трећег основног суда у Београду И 249/17 од 10.04.2017. године одређено је предложено извршење на основу правноснажне извршне пресуде тог суда П1 387/15 од 25.05.2016. године ради враћања тужиоца на рад и исплате месечних износа зараде од правноснажности извршне исправе до враћања извршног повериоца на рад. Сходно чињеници да је пресудом суда П1 222/17 од 03.05.2018. године поништен као незаконит анекс уговора број .. од 01.02.2017. године, као последњи анекс који се сматра законитим био је анекс од 01.07.2010. године којим је тужилац био распоређен на послове вишег сарадника за ... са утврђеном месечном зарадом од 111.000,00 динара. Тужена није тужиоца вратила на рад и тужилац потражује износ изгубљене зараде за период од фебруара 2017. године до 15. априла 2022. године. Истовремено тужилац тражи и уплату свих доприноса по стопама обрачунатим на неисплаћене износе. Вештачењем од вештака економско-финансијске струке утврђено је да је висина износа потраживања за назначени период за тужиоца у висини од 9.275.596,83 динара. Висина потраживања утврђена је преко висине зараде упоредног радника који је радио на истом месту као тужилац са истом дужином трајања радног стажа.

При овако утврђеном чињеничном стању првостепени суд је сходно одредби члана 164. Закона о раду усвојио тужбени захтев тужиоца.

Другостепени суд је прихватио у свему правну аргументацију првостепеног суда и потврдио првостепену пресуду.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су на утврђено чињенично стање правилно применили материјално право. Наиме, тужилац је радио код тужене на неодређено време на месту вишег сарадника за Решење тужене број .. од 17.01.2011. године, којим је тужиоцу престао радни однос код тужене је пресудом Трећег основног суда у Београду П1 387/2015 од 25.05.2016. године поништено и обавезана је тужена да тужиоца врати на рад. Поништен је и анекс уговора о раду .. од 01.02.2017. године којим анексом је тужилац распоређен на послове радног места сарадника продаје са VII степеном стручне спреме. У поступку извршења тужена није испунила своју обавезу по пресуди П1 387/2015 од 25.05.2016. године и тужиоца није вратила на рад. Вештачењем је правилно утврђена висина зараде коју тужилац није наплатио да је био враћен на радно место по назначеној пресуди.

Према члану 164. Закона о раду прописано је да ако запослени претрпи повреду или штету на раду или у вези са радом послодавац је дужан да му накнади штету у складу са законом и општим актом.

На основу пресуде којом је тужилац враћен на рад, покренут је извршни поступак И 249/17, и донето је решење ради враћања тужиоца на рад исплате месечних износа зараде од правноснажности пресуде до враћања извршног повериоца на рад али извршни дужник није доставио доказ о враћању тужиоца на рад у остављеном року. Правилно су закључили нижестепени судови, с обзиром да је поништен анекс уговора о раду .. од 01.12.2017. године, да се као последњи анекс уговора као законитим сматра анекс од 01.07.2010. године којим је тужилац био распоређен на послове вишег сарадника за ... посао. Правилно је утврђена висина накнаде штете према обрачуну упоредних радника који су обављали исти посао који је трабало да обавља и тужилац, за спорни период, те да је тужбени захтев тужиоца основан као и захтев за уплату доприноса.

Наводима ревизије не доводи се у сумњу правилност побијане одлуке. Нису од значаја наводи да су се нижестепени судови упустили у утврђивање конкретног радног места које би тужиоцу припадало, а ово из разлога што у конкретном случају постоје правноснажне судске пресуде и то пресуда Трећег основног суда у Београду П1 387/2015 од 25.05.2016. године којом је поништено решење о отказу као незаконито и обавезана тужена да тужиоца врати на рад, а након тога донета је и пресуда П1 222/17 од 03.05.2018. године којом је поништен као незаконит анекс уговора о раду број .. од 01.02.2017. године по којем је тужилац распоређен на послове другог радног места тј. место сарадника продаје. У поступку извршења тужени није поступио по судској пресуди о враћању тужиоца на рад, па су правилно нижестепени судови узели да је као последњи анекс уговора који се сматра законитим био анекс од 01.07.2010. године којим је тужилац распоређен на послове вишег сарадника за Сходно томе, правилно је извршен обрачун, износа који тужилац је требало да прими да је враћен на радно место а преко обрачуна упоредних радних места који су обављали други запослени у том периоду. Неосновани су и наводи везано за застарелост потраживања тужиоца јер је тужилац покренуо извршни поступак ради враћања на рад по правноснажној пресуди П1 387/2015 од 25.05.2016. године. прекинута је застарелост. Пресудом П1 222/17 од 03.05.2018. године поништен је спорни анекс уговора о раду од 01.02.2017. године. Назначена пресуда је постала правноснажна 15.03.2018. године а тужба је поднета 31.07.2020. године што јасно указује на чињеницу да није протекао рок застарелости потраживања од три године предвиђен чланом 196. Закона о раду. Разлоге у погледу неприхватања приговора застарелости правилно су оценили нижестепени судови а које разлоге у свему прихвата и Врховни суд.

Правилна је и одлука суда у погледу трошкова парничног поступка.

Сходно изнетом, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић